

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

4.3.2015

B8-0234/2015

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie priorytetów UE w Radzie Praw Człowieka ONZ w 2015 r.
(2015/2572(RSP))

**Elena Valenciano, Soraya Post, Pier Antonio Panzeri, Josef Weidenholzer,
Tanja Fajon, Victor Negrescu, Liisa Jaakonsaari, Viorica Dăncilă, Alessia
Maria Mosca**

w imieniu grupy S&D

RE\1052771PL.doc

PE552.209v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B8-0234/2015

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie priorytetów UE w Radzie Praw Człowieka ONZ w 2015 r.
(2015/2572(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i konwencje ONZ w sprawie praw człowieka, a także protokoły fakultatywne, w tym Konwencję o prawach dziecka i Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
  - uwzględniając rezolucję nr 60/251 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych powołującą Radę Praw Człowieka,
  - uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, Europejską kartę społeczną i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
  - uwzględniając ramy strategiczne i plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji przyjęte dnia 25 czerwca 2012 r.,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rady Praw Człowieka ONZ,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie naruszania praw człowieka, w tym swoje rezolucje dotyczące takich kwestii przyjęte w trybie pilnym,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia ... w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie¹,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie priorytetów UE na fora ONZ dotyczące praw człowieka,
  - uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 18, 21, 27 i 47 Traktatu o Unii Europejskiej,
  - uwzględniając zbliżającą się 28. sesję Rady Praw Człowieka ONZ, która będzie miała miejsce w dniach 2–27 marca 2015 r.,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin europejskiej jedności i integralności;
- B. mając na uwadze, że prawa człowieka są nieodłącznymi prawami wszystkich istot ludzkich niezależnie od narodowości, rasy, płci, pochodzenia etnicznego, religii czy jakiegokolwiek innego statusu, a także mając na uwadze, że przestrzeganie tych praw

---

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)...

zapisane jest w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych oraz w Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, a także w późniejszych międzynarodowych konwencjach, deklaracjach i rezolucjach dotyczących praw człowieka;

- C. mając na uwadze, że wszystkie prawa człowieka – bez względu na to, czy mają one charakter obywatelski, polityczny, gospodarczy, społeczny czy kulturowy – są niepodzielne, wzajemnie powiązane i wzajemnie od siebie zależne, a także mając na uwadze, że pozbawienie któregokolwiek z tych praw wpływa na pozostałe prawa w sposób bezpośredni i negatywny;
- D. mając na uwadze, że brak przestrzegania praw człowieka oraz gwarantowanego prawem udziału demokratycznego prowadzi do niestabilności, państw upadłych, kryzysów humanitarnych oraz konfliktów zbrojnych;
- E. mając na uwadze, że działania Unii w stosunkach z krajami trzecimi zostały określone w art. 21 Traktatu z Lizbony, który potwierdza uniwersalność i niepodzielność praw człowieka oraz podstawowych wolności oraz gwarantuje poszanowanie godności człowieka, zasad równości i solidarności, a także zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego;
- F. mając na uwadze, że wszystkie państwa są zobowiązane do szanowania praw podstawowych swojej ludności oraz mają obowiązek podejmowania konkretnych działań, aby ułatwić przestrzeganie tych praw na szczeblu krajowym, a także obowiązek współpracy na szczeblu międzynarodowym mającej na celu eliminowanie przeszkód na drodze przestrzegania praw człowieka we wszystkich dziedzinach;
- G. mając na uwadze, że regularne sesje Rady Praw Człowieka, powoływanie specjalnych sprawozdawców, mechanizm powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz specjaliści eksperci zajmujący się sytuacjami konkretnych krajów lub konkretnymi tematami przyczyniają się do wspierania praw człowieka, demokracji i praworządności oraz ich poszanowania;
- H. mając na uwadze, że niestety niektórzy członkowie obecnego składu Rady Praw Człowieka ONZ należą do osób dopuszczających się najpoważniejszych naruszeń praw człowieka oraz znani są z braku współpracy ze specjalnymi ekspertami ONZ oraz z niestosowania się do wymogów sprawozdawczych w stosunku do organów traktatowych ONZ ds. praw człowieka;

Rada Praw Człowieka ONZ

1. z zadowoleniem przyjmuje priorytety UE na nadchodzącą 28. sesję zwyczajną Rady Praw Człowieka ONZ, które przedstawiono w konkluzjach Rady z dnia 9 lutego 2015 r.;
2. z zadowoleniem przyjmuje powołanie ambasadora Joachima Rückera na przewodniczącego Rady Praw Człowieka ONZ w roku 2015;
3. gratuluje Zeidowi Ra'ad Al Husseinowi powołania na Wysokiego Komisarza ONZ ds.

Praw Człowieka oraz ponownie zapewnia o zdecydowanym wsparciu dla podejmowanych przez niego wysiłków i dla jego mandatu;

4. z zadowoleniem przyjmuje udział wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel UE do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Frederiki Mogherini w posiedzeniu wysokiego szczebla Rady Praw Człowieka ONZ, jako że jest to dowód głębokiego zaangażowania UE w wielostronny system praw człowieka;
5. z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdanie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka dla Zgromadzenia Ogólnego ONZ za okres grudzień 2013 – listopad 2014 i wyraża pełne wsparcie dla niezależności oraz integralności jego urzędu; podkreśla, że ważna jest obrona tej niezależności, aby zagwarantować Wysokiemu Komisarzowi dalsze skuteczne i bezstronne realizowanie jego zadań; ponownie podkreśla potrzebę właściwego finansowania urzędu Wysokiego Komisarza;
6. przypomina o zobowiązaniu Parlamentu Europejskiego i jego Podkomisji Praw Człowieka do wspierania silnego wielostronnego systemu praw człowieka pod egidą ONZ, w tym Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego, Rady Praw Człowieka, Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka oraz prac powiązanych wyspecjalizowanych agencji ONZ, takich jak Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), a także prac specjalnych ekspertów ONZ;
7. wzywa ESDZ, aby – szczególnie za pośrednictwem delegatur UE w Nowym Jorku i Genewie – zwiększyła spójność działań UE poprzez terminowe i merytoryczne konsultacje mające na celu jednogłośnie przedstawianie stanowiska UE; potwierdza znaczenie włączenia prac prowadzonych w Nowym Jorku i Genewie w ramach Zgromadzenia Ogólnego ONZ, Trzeciego Komitetu i Rady Praw Człowieka do odpowiednich działań wewnętrznych i zewnętrznych UE w celu zapewnienia spójności;
8. uważa, że ciągle napastowanie i zatrzymywanie obrońców praw człowieka i przedstawicieli opozycji przez wielu członków Rady Praw Człowieka ONZ, w tym Algierię, Chiny, Kubę, Etiopię, Arabię Saudyjską, Rosję, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Gabon, Kazachstan, Katar i Wietnam, podważają wiarygodność Rady Praw Człowieka ONZ; ponownie podkreśla, że członkowie Rady Praw Człowieka ONZ powinni być wybierani spośród państw, które czuwają nad poszanowaniem praw człowieka, praworządności i demokracji oraz które postanowiły przedłużyć mandaty wszystkich specjalnych ekspertów, a także nalega, aby państwa członkowskie promowały i przyjmowały kryteria skuteczności w zakresie przestrzegania praw człowieka, które powinny mieć zastosowanie do wszystkich państw kandydujących na członków Rady Praw Człowieka ONZ; apeluje do państw członkowskich, by wspierały przejrzyste, otwarte i konkurencyjne procedury wyboru członków Rady Praw Człowieka ONZ;
9. potwierdza wsparcie dla mechanizmu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i docenia cenną pracę wykonywaną w ramach tego mechanizmu, a także wzywa członków, by aktywnie przygotowywali swe powszechne okresowe przeglądy, w tym przy zaangażowaniu ze strony społeczeństwa obywatelskiego, by angażowali się w interaktywny dialog w trakcie sesji poświęconych tym przeglądom i podczas dyskusji na temat przyjęcia wyników przeglądu, a także aby wdrażali zalecenia z tego przeglądu

i podejmowali konkretne działania, aby poprawić i utrzymać realizację swych zobowiązań w dziedzinie praw człowieka;

10. w dalszym ciągu sprzeciwia się „głosowaniu łącznemu” w Radzie Praw Człowieka ONZ; apeluje do państw należących do Rady Praw Człowieka ONZ o zachowanie przejrzystości głosowania;
11. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby nadal podejmowały dalsze działania w związku z zaleceniami w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka we wszystkich debatach nt. polityki UE z zainteresowanymi krajami, aby wspierać kraje w realizacji tych zaleceń;
12. potwierdza wsparcie dla specjalnych ekspertów oraz niezależnego statusu osób upoważnionych, które umożliwi im w pełni niezawisłe wykonywanie swych funkcji, a także wzywa wszystkie państwa do współpracy z tymi ekspertami;
13. uważa, że ważne jest wysyłanie delegacji parlamentarnych na sesje Rady Praw Człowieka ONZ oraz inne odnośne sesje Zgromadzenia Ogólnego ONZ;
14. ubolewa nad faktem, że obszar współdziałania między społeczeństwem obywatelskim a Radą Praw Człowieka ONZ kurczy się, a organizacje pozarządowe mają mniej możliwości zabierania głosu podczas jej sesji; apeluje do UE i Rady Praw Człowieka ONZ, aby dopilnowały, by przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego mogli możliwie najpełniej uczestniczyć w 28. sesji tej Rady, a także w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i innych mechanizmach ONZ dotyczących praw człowieka, bez obaw, że po powrocie do kraju ojczystego czekają ich represje;

Prawa obywatelskie i polityczne

15. potwierdza, że wolność słowa, która jest podstawą każdego wolnego i demokratycznego społeczeństwa, to podstawowe prawo każdego człowieka; zdecydowanie potępia zabójstwo 12 osób we Francji w styczniu 2015 r., w tym rysowników z tygodnika Charlie Hebdo, a także 4 osób w supermarkecie z żywnością kosztowną, jak również zabójstwo reżysera filmowego i strażnika synagogi w Kopenhadze przez terrorystów dokonujących zamachu na wolność słowa i wyznania;
16. potępia wykorzystywanie religii przez grupy ekstremistów i dżihadystów we wszystkich krajach, a w szczególności w Syrii, Iraku, Libii, Mjanmie/Birmie, Nigerii oraz Afryce Centralnej, które uciekają się do zamachów z bronią w rękę i zamachów bombowych, zamachów samobójczych, porwań, a także innych brutalnych aktów terroryzujących ludność; jest zdania, że walka z terroryzmem wymaga działań eliminujących najgłębsze przyczyny tego zjawiska, wśród których jest marginalizacja społeczna i polityczna, a także brak równości; wzywa do podejmowania dalej idących działań na rzecz ochrony ludności należącej do mniejszości religijnych; apeluje o zapewnienie poszanowania praw człowieka i praworządności we wszystkich działaniach antyterrorystycznych;
17. wyraża obawę z powodu wszelkich ograniczeń wolności zgromadzeń i zrzeszania się, w tym zakazu tworzenia organizacji społeczeństwa obywatelskiego, agresywnego stosowania prawa karnego dotyczącego zniesławienia i innych restrykcyjnych

przepisów, przesadnych wymogów w zakresie rejestracji i sprawozdawczości oraz zbyt rygorystycznych przepisów dotyczących finansowania zagranicznego, a także potwierdza, że wolność zgromadzeń i pokojowego zrzeszania się to podstawowe elementy praw człowieka;

18. wzywa wszystkie rządy, by propagowały i wspierały organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz obrońców praw człowieka, a także umożliwiały im prowadzenie działalności bez strachu, represji lub bycia zastraszanymi, aby współpracowały z Radą Praw Człowieka ONZ w zakresie mechanizmu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz aby dokładały starań, by kraje odpowiedzialne za akty odwetu w stosunku do działaczy praw człowieka zostały z nich rozliczone, w szczególności z krwawych aktów odwetu, jak ten, który w marcu 2014 r. doprowadził do śmierci działacza praw człowieka Cao Shunli w Chinach za to, że próbował on wsiąść do samolotu, by udać się na posiedzenie Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie we wrześniu 2013 r.;
19. jeszcze raz potępia stosowanie kary śmierci oraz zdecydowanie popiera wprowadzenie moratorium na tę karę jako rozwiązanie zmierzające do jej zniesienia;
20. ponownie podkreśla, jak ważna jest walka z torturami oraz innymi formami złego traktowania oraz to, że UE zobowiązała się do priorytetowego traktowania tej kwestii, w tym również w odniesieniu do dzieci, a także do ułatwiania pracy specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. tortur; wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie UE do zademonstrowania wspólnego zobowiązania do wykorzenia tortur i udzielania wsparcia ofiarom, zwłaszcza poprzez dalsze wnoszenie lub – w stosownych wypadkach – rozpoczęcie wnoszenia wkładu do dobrowolnego funduszu ONZ na rzecz ofiar tortur i specjalnego funduszu utworzonego na mocy protokołu dodatkowego do Konwencji przeciwko torturom;
21. wyraża zaniepokojenie z powodu trwającej i zakrojonej na szeroką skalę dyskryminacji migrantów, w tym osób ubiegających się o azyl i uchodźców, a także z powodu łamania praw tych osób; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania pracy specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka migrantów, a także do realizacji wysuniętych przez niego zaleceń; wzywa rządy do przestrzegania praw człowieka oraz niezbywalnej godności migrantów, do położenia kresu niesłusznym aresztowaniom i zatrzymaniom oraz – aby uniknąć nadmiernej liczby zatrzymań nielegalnych migrantów – do dokonania przeglądu okresów zatrzymania w stosownych przypadkach, a także do stosowania rozwiązań alternatywnych w stosunku do zatrzymania; wzywa rządy, by w każdym przypadku przestrzegały zasady non-refoulement, a także do pełnego przestrzegania swych międzynarodowych zobowiązań prawnych dotyczących wydalania migrantów; wzywa państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do wprowadzenia systemów i procedur umożliwiających zagwarantowanie pełnego wywiązywania się ze swych zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa praw człowieka w ramach wszystkich programów oraz instytucji w dziedzinie migracji;
22. wyraża poparcie dla ostatniego sprawozdania specjalnego sprawozdawcy Rady Praw Człowieka ONZ, a także dla konkluzji dotyczących współczesnych form rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii oraz powiązanego z tymi kwestiami braku tolerancji;

wzywa UE i jej państwa członkowskie do realizacji zaleceń specjalnego sprawozdawcy w polityce wewnętrznej, by walczyć z rozprzestrzenianiem się rasizmu, nienawiści na tle etnicznym i wynikającej z ksenofobii, a także podburzaniem do niej w internecie oraz sieciach mediów społecznościowych poprzez podjęcie niezbędnych środków legislacyjnych, przy pełnym poszanowaniu innych praw podstawowych, takich jak wolność słowa i wolność myśli;

23. uznaje, że szybki rozwój technologii informacyjnych i komunikacyjnych zmienił warunki korzystania z wolności wypowiedzi na świecie, z czego wynikają zarówno duże zalety, jak i poważne obawy; w tym kontekście z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia przez Radę w maju 2014 r. wytycznych UE w sprawie wolności słowa w internecie i poza nim, a także potępia wszelkie ograniczenia łączności cyfrowej, w tym ograniczenia uderzające w podmioty społeczeństwa obywatelskiego; ponownie podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na prawa dziennikarzy i blogerów;
24. zachęca Radę Praw Człowieka ONZ do kontynuowania debaty na temat prawa do prywatności oraz do powołania w tym celu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do prywatności, szczególnie w kontekście łączności cyfrowej;

Prawa społeczne i gospodarcze

25. zwraca uwagę na fakt, że celem programu działań ONZ na rzecz rozwoju w okresie po 2015 r. dotyczącego milenijnych celów rozwoju jest wykorzenienie ubóstwa do 2030 r. za pomocą całościowego podejścia do kwestii gospodarczych, społecznych i środowiskowych; z zadowoleniem odnosi się do sprawozdania podsumowującego sekretarza generalnego ONZ w przededniu specjalnego szczytu ONZ poświęconego programowi dotyczącemu celów zrównoważonego rozwoju w okresie po 2015 r.; wspiera wezwanie sekretarza generalnego ONZ, by w działaniach na rzecz eliminacji ubóstwa stosować podejście ukierunkowane na potrzeby i prawa ludności;
26. uważa, że należy zająć się ogromną i pogłębiającą się nierównością w walce z ubóstwem w ogóle, a w szczególności wspierać prawa społeczno-gospodarcze poprzez ułatwianie dostępu do żywności, wody, kształcenia, opieki zdrowotnej oraz odpowiednich warunków mieszkaniowych; podkreśla w tym kontekście pogłębiający się problem masowego wykupu ziemi, którym należy się zająć;
27. jest zdania, że korupcja, uchylanie się od opodatkowania, niewłaściwe gospodarowanie dobrami publicznymi, jak również brak rozliczalności przyczyniają się do łamania praw obywatelskich, ponieważ prowadzą do odpływu środków na inwestycje w niezbędne usługi publiczne, takie jak kształcenie, podstawowe świadczenia zdrowotne i inną infrastrukturę społeczną, a tym samym pogłębiają ubóstwo ludności; przypomina, że Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych nakłada na rządy obowiązek przestrzegania praw swoich obywateli poprzez udostępnianie odpowiednich zasobów; w związku z tym podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na ochronę obrońców praw człowieka działających na rzecz wspierania praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
28. ponownie wzywa UE i jej państwa członkowskie do poparcia powołania specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przestępstw finansowych, korupcji i praw człowieka;

Biznes a prawa człowieka

29. zdecydowanie popiera skuteczne i szeroko zakrojone rozpowszechnianie i wdrażanie w UE i poza nią wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka oraz podkreśla, że należy podejmować wszystkie niezbędne działania polityczne i legislacyjne, aby uzupełnić luki w skutecznym wdrażaniu wytycznych ONZ, w tym w odniesieniu do dostępu do wymiaru sprawiedliwości; wzywa wszystkie zainteresowane strony, by odegrały aktywną rolę w 11. sesji grupy roboczej ONZ ds. praw człowieka i transnarodowych korporacji i innych przedsiębiorstw oraz by wspierały starania o dostosowanie swoich strategii politycznych do wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i do wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka; ponownie zwraca się do Komisji, aby do końca 2015 r. złożyła sprawozdanie w sprawie realizacji wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka przez państwa członkowskie UE;
30. zwraca się do Komisji i ESDZ o zachęcenie delegatur UE na świecie do współpracy z przedsiębiorstwami unijnymi w zakresie propagowania poszanowania praw człowieka oraz o dokładanie starań, aby aspekty biznesu i praw człowieka znalazły się wśród głównych elementów lokalnych zaproszeń do składania wniosków o środki z Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zaangażowania się w nową debatę na temat prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu dotyczącego biznesu i praw człowieka w ramach systemu ONZ;

Prawa kobiet

31. wzywa UE do aktywnego udziału w 59. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet i do dalszego zwalczania wszelkich prób naruszenia pekińskiej platformy działania, która zostanie poddana przeglądowi przy okazji 20. rocznicy Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w odniesieniu między innymi do dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej, jako podstawowych praw człowieka, oraz praw reprodukcyjnych i seksualnych;
32. krytycznie odnosi się do faktu, że pomimo poczynionych do tej pory postępów w zapewnianiu równości płci i upodmiotowienia kobiet w wielu krajach nadal obowiązują dyskryminacyjne przepisy prawa, zwłaszcza w obszarze rodziny i dostępu do własności; zauważa, że kobiety są wciąż zdecydowanie niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach decyzyjnych oraz że przemoc wobec kobiet jest nadal zjawiskiem powszechnym, a dostęp do wymiaru sprawiedliwości pozostaje ograniczony, choć co dnia wiele kobiet umiera w wyniku przemocy domowej; wyraża poważne obawy w związku z tym, że w niektórych krajach zaobserwowano pogorszenie się sytuacji, zwłaszcza w obszarze praw reprodukcyjnych i seksualnych;
33. zdecydowanie potępia używanie przemocy seksualnej wobec kobiet, obejmującej takie zbrodnie jak masowe gwałty, niewolnictwo seksualne, przymusowa prostytutka, formy prześladowań ze względu na płeć, w tym okaleczanie żeńskich narządów płciowych, handel ludźmi, wczesne i przymusowe małżeństwa, zabójstwa honorowe oraz wszelkie inne formy przemocy seksualnej, w tym przemocy uważanej za taktykę wojenną; ponownie zachęca UE i jej wszystkie państwa członkowskie do podpisania i

ratyfikowania Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej;

34. powtarza zobowiązanie UE do włączenia praw człowieka i kwestii związanych z płcią w główny nurt misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony zgodnie z przełomowymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i 1820 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; ponawia w związku z tym swój apel do UE i jej państw członkowskich o wsparcie – w procesie budowania trwałego pojednania – systematycznego udziału kobiet jako istotnego elementu procesów pokojowych oraz o uznanie konieczności uwzględnienia perspektywy płci w zapobieganiu konfliktom, operacjach pokojowych, pomocy humanitarnej i odbudowie po zakończeniu konfliktu oraz procesie przejścia do demokracji;

Prawa dzieci

35. wyraża zaniepokojenie faktem, że choć poczyniono postępy od czasu przyjęcia w 1989 r. Konwencji o prawach dziecka, przynajmniej 58 mln dzieci, głównie dziewcząt, dzieci z rodzin ubogich, dzieci upośledzonych i dzieci z terytoriów ogarniętych konfliktem, nie uczęszcza do szkoły, wiele dzieci nadal cierpi na choroby, których można łatwo uniknąć, a jeszcze inne muszą pracować;
36. wzywa wszystkie państwa, by zobowiązały się do eliminacji najgorszych form pracy dzieci określonych w art. 3 konwencji MOP nr 182, a mianowicie niewolnictwa dzieci, handlu nimi, prostytucji dzieci, a także wykonywania przez nie niebezpiecznej pracy, która wywiera wpływ na ich zdrowie fizyczne i psychiczne;
37. przypomina, że jednym z głównych obowiązków państwa jest zapewnienie wszystkim dzieciom kształcenia poprzez poprawę możliwości, tworzenie odpowiednich instytucji, a także zajmowanie się strukturalnymi przyczynami występowania poważnych przeszkód w oferowaniu powszechnego kształcenia na poziomie podstawowym, w tym przedwczesnego przerywania nauki, które jest główną przeszkodą w tym rodzaju kształcenia;
38. domaga się odpowiedniego poziomu finansowania ze strony UE na rzecz programów demobilizacji i reintegracji dzieci biorących udział w konfliktach zbrojnych i byłych dzieci-żołnierzy; przypomina o swym zdecydowanym poparciu dla kampanii „Dzieci, nie żołnierze”, które wyraził podczas przesłuchania na ten sam temat w Podkomisji Praw Człowieka w dniu 3 grudnia 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdania przedstawione przez specjalnego przedstawiciela ONZ ds. dzieci i konfliktów zbrojnych oraz specjalnego przedstawiciela ONZ ds. przemocy wobec dzieci, a także sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. handlu dziećmi, prostytucji i pornografii z udziałem dzieci;

Prawa lesbijek, gejų, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI)

39. wyraża zaniepokojenie niedawnym wzrostem liczby dyskryminacyjnych ustaw i praktyk oraz aktów przemocy wobec jednostek ze względu na ich orientację seksualną i tożsamość płciową; zachęca do ścisłego monitorowania sytuacji osób LGBTI, w tym w Nigerii i Gambii, gdzie niedawno wprowadzone prawo godzące w te grupy ludności

zagroza życiu mniejszości seksualnych; wyraża głębokie zaniepokojenie tzw. prawami antypropagandowymi ograniczającymi wolność słowa i wolność zgromadzeń obowiązującymi w Rosji i na Litwie, a także rozpatrywanymi obecnie w parlamencie kirgiskim; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie walki z przemocą i dyskryminacją na tle orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, przyjętą w dniu 26 września 2014 r.; ubolewa nad przyjęciem przez Radę Praw Człowieka ONZ rezolucji w sprawie ochrony rodziny w dniu 26 czerwca 2014 r., jako że dokument ten potencjalnie narusza zasadę powszechnych i niepodzielnych praw człowieka; potwierdza swoje wsparcie dla dalszych działań Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka na rzecz promowania i ochrony korzystania przez osoby LGBTI ze wszystkich praw człowieka, obejmujących zwłaszcza oświadczenia, sprawozdania; zachęca Wysokiego Komisarza, by nadal przyczyniał się do walki z dyskryminacyjnymi ustawami i praktykami;

Zmiana klimatu a prawa człowieka

40. podkreśla, że zmiana klimatu wywiera ogromny wpływ na grupy i osoby znajdujące się w trudnej sytuacji, w szczególności w krajach o niskich dochodach, a także w państwach nadbrzeżnych oraz państwach na nisko położonych wyspach, które nie posiadają zasobów gospodarczych pozwalających im na przystosowanie się do poważnych zmian środowiskowych;
41. z zadowoleniem odnosi się do uznania przez Radę Praw Człowieka ONZ faktu, że zmiany środowiskowe wywierają niekorzystny wpływ na możliwości utrzymania się ludności, a także stanowią przeszkodę w realizacji podstawowych, uznanych na szczeblu międzynarodowym praw człowieka; nalega zatem na państwa członkowskie, aby podczas mającej się odbyć w 2015 r. w Paryżu Konferencji w sprawie Zmiany Klimatu w trybie pilnym przyjęły ambitne środki na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej;
42. zwraca się do Komisji i ESDZ o aktywny udział w debacie na temat pojęcia „uchodźcy klimatycznego”, w tym jego ewentualnej definicji w prawie międzynarodowym lub jakiegokolwiek prawnie wiążącej umowie międzynarodowej;

Walka z bezkarnością i Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK)

43. ponownie wyraża pełne poparcie dla prac MTK, którego rolą jest położenie kresu bezkarności sprawców najpoważniejszych zbrodni będących przedmiotem zainteresowania wspólnoty międzynarodowej oraz zagwarantowanie sprawiedliwości ofiarom zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa; pozostaje czujny wobec wszelkich prób podważenia jego prawomocności lub niezawisłości; wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z Trybunałem oraz do udzielania mu silnego wsparcia dyplomatycznego, politycznego i finansowego, w tym na forum ONZ; wzywa UE, jej państwa członkowskie oraz specjalnych przedstawicieli UE do aktywnego wspierania misji MTK, egzekwowania jego decyzji oraz walki z bezkarnością osób odpowiedzialnych za zbrodnie zdefiniowane w statucie rzymskim;

Ludy tubylcze

44. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, by wsparły przegląd mandatu mechanizmu eksperckiego w kwestii praw ludów tubylczych zgodnie z dokumentem końcowym Światowej Konferencji w sprawie Ludów Tubylczych (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 69/2) w celu nadzorowania, oceny i usprawnienia wdrażania Deklaracji praw ludów tubylczych; nalega na państwa członkowskie, aby domagały się, by wszyscy specjaliści eksperci zwracali szczególną uwagę na kwestie dotyczące tubylczych kobiet i dziewcząt oraz regularnie składali Radzie Praw Człowieka ONZ sprawozdania z tych kwestii; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do aktywnego wspierania opracowania systemowego planu działania na rzecz ludów tubylczych, o co zwróciło się Zgromadzenie Generalne ONZ w rezolucji z września 2014 r., szczególnie w odniesieniu do organizowania regularnych konsultacji z ludami tubylczymi w ramach tego procesu;

Międzynarodowe wydarzenia kulturalne i sportowe a prawa człowieka

45. potępia coraz częściej stosowaną przez państwa autorytarne praktykę polegającą na organizacji największych wydarzeń sportowych lub kulturalnych w celu zwiększenia swojej międzynarodowej legitymacji przy jednoczesnym dalszym nakładaniu ograniczeń na krajowych przeciwników politycznych; apeluje do UE i jej państw członkowskich o aktywne podnoszenie tej kwestii, także na szczeblu Rady Praw Człowieka ONZ, oraz o nawiązanie dialogu z krajowymi zrzeszeniami sportowymi, podmiotami korporacyjnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego na temat warunków ich uczestnictwa w takich wydarzeniach, w tym w odniesieniu do pierwszych Igrzysk Europejskich organizowanych w Baku w 2015 r. oraz mistrzostw świata w piłce nożnej organizowanych przez FIFA w Rosji w 2018 r.;

Bezzałogowe statki powietrzne

46. ponawia apel o opracowanie wspólnego stanowiska UE dotyczącego wykorzystywania uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, nadającego nadrzędne znaczenie poszanowaniu praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz uwzględniającego takie kwestie jak ramy prawne, proporcjonalność, rozliczalność, ochrona ludności cywilnej i przejrzystość; ponownie wzywa UE do zakazania opracowywania, produkcji i stosowania w pełni autonomicznej broni, która umożliwi przeprowadzanie ataków bez interwencji człowieka; zwraca się do UE o wsparcie działań podejmowanych na szczeblu regionalnym i międzynarodowym z myślą o przeciwstawieniu się praktyce egzekucji pozasądowych i ukierunkowanych zabójstw oraz zakazaniu jej; nalega, aby prawa człowieka były elementem wszystkich dialogów z państwami trzecimi na temat zwalczania terroryzmu;

Uwzględnianie praw człowieka w działaniach UE

47. wzywa UE do wspierania powszechności i niepodzielności praw człowieka, w tym praw obywatelskich i politycznych, gospodarczych i społeczno-kulturalnych, zgodnie z art. 21 Traktatu z Lizbony oraz postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii określonymi w Traktacie o Unii Europejskiej;
48. apeluje do UE, państw członkowskich, a także do Komisji i ESDZ o uwzględnianie praw człowieka we wszystkich dziedzinach polityki zagranicznej dotyczących krajów

trzecich; podkreśla, że unijna polityka praw człowieka musi gwarantować spójność polityki wewnętrznej i zagranicznej, zgodnie z obowiązkami wynikającymi z Traktatu o Unii Europejskiej, oraz unikać podwójnej moralności w kwestii poszanowania praw człowieka;

49. domaga się, by UE przyjęła podejście oparte na respektowaniu praw, a także by włączała poszanowanie praw człowieka do współpracy w dziedzinie handlu, inwestycji oraz rozwoju, jak również do wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;

Priorytety UE w kwestiach dotyczących poszczególnych krajów

Ukraina

50. wyraża poważne zaniepokojenie dalszą eskalacją przemocy oraz nasileniem się konfliktów zbrojnych w separatystycznych regionach na południowym wschodzie; potępia łamanie praw człowieka na szeroką skalę, jakiego dopuszczają się wszystkie strony konfliktu, i wyraża pełne poparcie dla misji obserwacyjnej ONZ ds. praw człowieka i specjalnej misji obserwacyjnej OBWE na Ukrainie; jest nadal zaniepokojony dyskryminacją i powszechnym łamaniem praw człowieka lokalnej ludności na Krymie, zwłaszcza Tatarów krymskich; wzywa państwa członkowskie UE do wsparcia wszelkich możliwych wysiłków ze strony ONZ w kierunku walki z bezkarnością oraz prowadzenia bezstronnych dochodzeń w sprawie krwawych wydarzeń oraz łamania praw człowieka w związku z demonstracjami na Majdanie, zaanektowaniem Krymu, jak również z konfliktem zbrojnym w regionach południowo-wschodnich;

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD)

51. z zadowoleniem przyjmuje planowane przedłużenie mandatu specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej; z zadowoleniem odnosi się również do rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ zachęcającej Radę Bezpieczeństwa ONZ do podjęcia właściwych kroków mających na celu zapewnienie rozliczalności, między innymi poprzez uwzględnienie skierowania kwestii sytuacji w KRLD do MTK; wzywa Radę Praw Człowieka, by ponowiła apel dotyczący rozliczalności, w tym w odniesieniu do osób odpowiedzialnych za zbrodnie przeciwko ludzkości związane ze strategiami politycznymi ustanowionymi na najwyższym szczeblu państwowym; z zadowoleniem odnosi się do stworzenia w Republice Korei struktury terenowej, która pozwoli poprawić nadzór sytuacji oraz dokumentowanie dowodów w celu zagwarantowania rozliczalności, a także nalega na wszystkie państwa, aby współpracowały z tą strukturą; w kontekście zbliżającej się sesji Rady Praw Człowieka ONZ wzywa tę Radę, aby z większą uwagą śledziła sytuację w KRLD poprzez powołanie specjalnej grupy, w której głos zabrałyby ofiary łamania praw człowieka;

Iran

52. pozytywnie odnosi się do rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ z marca 2014 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu i do rozszerzenia mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ, a także wzywa Iran do zezwolenia mu na

wjazd do kraju, co będzie postrzegane jako podstawowy sygnał gotowości tego kraju do podjęcia kroków w kierunku nawiązania dialogu na temat praw człowieka; ponownie potępia stosowanie kary śmierci w Iranie, a także wysoki odsetek wykonywanych egzekucji; wspiera wspólne oświadczenie wydane w sierpniu 2014 r. przez specjalnych ekspertów ONZ, w którym potępilli oni falę aresztowań i wyroków skazujących podmioty społeczeństwa obywatelskiego w Iranie; apeluje do UE i Rady Praw Człowieka ONZ o dalsze baczne przyglądanie się sytuacji w zakresie praw człowieka i dopilnowanie, by prawa człowieka pozostały głównym priorytetem we wszelkich kontaktach z rządem irańskim;

Mjanma/Birma

53. popiera raport specjalnego sprawozdawcy ONZ na 69. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ na temat sytuacji praw człowieka w Mjanmie/Birmie, w którym uznano dotychczasowe postępy, a także wyszczególniono kwestie nadal budzące zaniepokojenie; wzywa rząd Mjanmy/Birmy do włączania praw człowieka w ramy instytucjonalne i prawne kraju oraz uwzględniania ich we wszystkich dziedzinach polityki, a także domaga się szanowania przez ten kraj wolności słowa i zgromadzeń, aby ludzie mogli swobodnie wyrażać swe poglądy na temat polityki rządu bez strachu, bycia zastraszonymi, czy napastowanymi; zwraca się do Rady Praw Człowieka, by przedłużyła mandat specjalnego sprawozdawcy w ramach pkt 4, by zaapelowała do rządu Mjanmy/Birmy o włączanie praw człowieka w ramy instytucjonalne i prawne kraju oraz uwzględnianie ich we wszystkich dziedzinach polityki oraz o poszanowanie wolności słowa i zgromadzeń, aby ludzie mogli swobodnie wyrażać swoje poglądy na temat polityki rządu bez strachu, bycia zastraszonymi, czy napastowanymi, a także by ponownie wyraziła poważne zaniepokojenie sytuacją mniejszości Rohingya w stanie Arakan i zaapelowała o przeprowadzenie pełnych, przejrzystych i niezależnych dochodzeń w sprawie wszystkich zgłoszonych przypadków łamania praw człowieka mniejszości Rohingya, a także by przyspieszyła proces otwierania krajowego biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z pełnym mandatem do monitorowania i składania sprawozdań;

Białoruś

54. wyraża głębokie zaniepokojenie nieustannym łamaniem praw człowieka na Białorusi; potępia trzy egzekucje wykonane w 2014 r., napastowanie obrońców praw człowieka, prześladowanie niezależnych dziennikarzy, cenzurę łączności internetowej, a także restrykcyjne przepisy prawne dotyczące organizacji pozarządowych; domaga się przedłużenia mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ na 29. sesji Rady Praw Człowieka ONZ, a także wzywa rząd do zapewnienia pełnego dostępu specjalnym ekspertom ONZ, w tym specjalnemu sprawozdawcy;

Bahrajn

55. wyraża nieustanne obawy związane z niepokojami społecznymi w Bahrajnie, a także sytuacją obrońców praw człowieka i działaczy opozycji politycznej w tym kraju; wzywa wszystkie zainteresowane strony w Bahrajnie do podjęcia konstruktywnych i integracyjnych rozmów mających na celu rzeczywiste pojednanie i szanowanie praw człowieka wszystkich społeczności bahrańskich; domaga się natychmiastowego i

bezwartunkowego uwolnienia wszystkich więźniów sumienia, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i uczestników pokojowych demonstracji, a także wyraża poparcie dla wspólnego oświadczenia specjalnych ekspertów ONZ z dnia 4 lutego 2015 r. na temat zaareztowania wysokiego rangą polityka opozycji, a także rozbicia kolejnych demonstracji; wzywa państwa członkowskie UE oraz innych członków Rady Praw Człowieka, aby nadal uważnie śledziły sytuację w dziedzinie praw człowieka w Brahrajnie, skupiając się na wdrazaniu zobowiązań poczynionych przez ten kraj w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz zaleceń bahrańskiej Niezależnej Komisji Dochodzeniowej, przychylnie przyjętych przez króla Brahrajnu;

Egipt

56. z zadowoleniem odnosi się do procedury powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w Egipcie, która odbyła się w listopadzie 2014 r., i z niecierpliwością oczekuje przyjęcia jej ustaleń podczas nadchodzącej sesji Rady Praw Człowieka ONZ; domaga się, aby Egipt niezwłocznie i bezwartunkowo uwolnił wszystkie osoby zatrzymane za pokojowe korzystanie z wolności słowa, zgromadzeń i zrzeszania się; domaga się również, by rząd Egiptu uchwalił przepisy zgodne z międzynarodowymi normami, a także zagwarantował prawo do zrzeszania się zapisane w konstytucji Egiptu, w tym prawo do otrzymywania i wykorzystywania finansowania, a także aby uchylił ustawę w sprawie protestów z listopada 2013 r. oraz wprowadził nowe prawodawstwo gwarantujące wolność zgromadzeń; nalega, by rząd Egiptu przeprowadził dochodzenie prowadzące do ujawnienia tożsamości osób odpowiedzialnych za zlecenie i przeprowadzenie nielegalnych zabójstw, do jakich doszło podczas tłumienia głównie pokojowych demonstracji od 3 lipca 2013 r., w tym rozrządzeń pod meczetem Rabi'a al-Adawijja i na placu An-Nahda w dniu 14 sierpnia 2013 r., w których śmierć poniosło co najmniej tysiąc protestujących;

Mali

57. z zadowoleniem przyjmuje prace niezależnego eksperta ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mali i wzywa Radę Praw Człowieka ONZ do przedłużenia jego mandatu; z zadowoleniem przyjmuje poczynione przez rząd Mali postępy na rzecz przywrócenia kontroli sądowniczej w niektórych częściach kraju oraz w ramach dochodzeń dotyczących torturowania i zabójstwa 21 elitarnych żołnierzy w 2012 r., a także przychylnie odnosi się do ustanowienia komisji ds. prawdy, sprawiedliwości i pojednania; nadal wyraża obawy z powodu pogarszania się bezpieczeństwa oraz nieustannej rekrutacji i wykorzystywania dzieci-żołnierzy; zwraca się do rządu Mali o przeprowadzenie śledztwa i postawienie przed sądem wszystkich członków walczących frakcji odpowiedzialnych za akty przemocy wojennej popełnione podczas konfliktu zbrojnego w latach 2012–2013, a także o dołożenie starań, by jakiegokolwiek przyszłe porozumienie pokojowe wzywało do rozliczalności, wzmocnienia komisji prawdy oraz weryfikacji pracowników służb bezpieczeństwa;

Sudan Południowy

58. zwraca się do Unii Afrykańskiej o upublicznienie sprawozdania komisji dochodzeniowej w sprawie przypadków naruszania praw człowieka przez wszystkie strony w Sudanie Południowym, co stanowiłoby element promowania sprawiedliwości

względem przypadków naruszania praw człowieka od początku konfliktu; wzywa Radę Praw Człowieka, aby przyjęła rezolucję, w której podkreśli, że sprawiedliwe i wiarygodne dochodzenia w sprawie przestępstw i ściganie ich sprawców na mocy prawa międzynarodowego są niezbędne do tego, by Sudan Południowy przerwał cykl przemocy potęgowanej bezkarnością, a także w której zaapeluje w związku z tym o rozważenie utworzenia mieszanego mechanizmu sądowego i ponownie wezwie Sudan Południowy do przystąpienia do statutu rzymskiego, a także apeluje do Rady Praw Człowieka o ustanowienie mandatu specjalnego przedstawiciela ds. Sudanu Południowego, aby wesprzeć promowanie sprawiedliwych i wiarygodnych dochodzeń i szerzej zakrojonych środków rozliczalności, przy wsparciu społeczności międzynarodowej;

Sri Lanka

59. odnotowuje zobowiązania poczynione przez nowo wybrany rząd Sri Lanki i wzywa go do podjęcia przed sesją Rady Praw Człowieka ONZ we wrześniu 2015 r. konkretnych kroków na rzecz rozliczalności w celu zrealizowania obietnic dotyczących poprawienia sytuacji w zakresie praw człowieka w kraju oraz zapobieżenia powrotowi na złą drogę, w tym do poważnych dochodzeń i ścigania, a także do podjęcia kroków w celu rozwiązania szerszego problemu bezkarności i naruszania praw człowieka oraz do pełnej współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i w ramach jego dochodzeń dotyczących Sri Lanki;

*

*   *

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 69. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ oraz Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka.